

στό πιστό, μὰ καλὸς ἄνθρωπος, μοῦ θύμισε τὴν πατρίδα... Ἦτανε Θεοῦ φῶτισι' ἄρπαξα τὴν ἰδέα, σὰν τὸ ναυαγὸ τὸ σανίδι ποῦ ἔτυχε μπρὸς του καὶ ἦρθα ἐδῶ ποῦ γεννήθηκα... καὶ πρώτη φορά, ὕστερ' ἀπὸ χρόνια, ἐδοκίμασα μιὰ γαλήνη τόσο γλυκειὰ μέσα μου σὰν νὰ εἶχ' ἀναγεννηθῆ. Σὲ κανένα δὲν εἶπα τίποτα καὶ κανένας δὲ μ' ἄρωτησε· ἤθελα ὅμως ἐλάφρωςι κ' ἐξωμολογήθηκα στὸν παπᾶ-Δημήτρη· τὸν ξέρεις· ἐκεينوῦ ἢ συμβουλὴ ἦτανε νὰ μείνω στὸ Μοναστήρι... καλόγερος... καὶ βλέπω πῶς καλύτερη θεραπεία δὲν ἦθελα. Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πῶς μὴτε πάσχω, μὴτε μισῶ τώρα... Ἐταξίδευσά σαράντα δλόκληρα χρόνια, ὠραῖα, ὄλο πρίμα' μιὰ στραβοτιμονιά ἔρριξε τὸ καράβι ὄξω κ' ἔμεινα ἐλσεινὸς ναυαγὸς· μὴτε ὁ πρῶτος εἶμαι μὴτε ὁ ὕστερος.....»

Ἐπλησίαζε νὰ δύση ὁ ἥλιος ὅταν μὲ συγκίνησι ἀποχαιρέτησα τὸν καλόγερο, ποῦ μὲ συνώδευσε κάμποσο διάστημα μὲ τὸ βλέμμα...

ΠΑΝ. Α. ΑΣΙΩΤΗΣ

Εἰς ἀγαλμάτιον Ἔρωτος

[Ἐπίγραμμα]

ΤΟΥ κάκου κοκκορεύεσαι! Δὲν πιάν' ἡ σαϊτιά σου...
Κατεργαράκο! Δὲν περνάει ἔς ἐμᾶς ἐδῶ ἢ μογιὰ σου.
Μὲ τόξα, βέλη καὶ φτερὰ πλιά δὲν μᾶς τρῶς τὸ μάτι...
Φέρνεις παραδες; τότε, ναί! μὲ ἡγιά σου καὶ ἔς πολλὰ ἔτη!

ΣΑΤΑΝΑΣ